23/04/2022

Εννέα χρόνια από την απαγωγή του Μητροπολίτη Χαλεπίου Παύλου

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αντιοχείας

Εννιά χρόνια συμπληρώθηκαν χθες από την 22α Απριλίου του 2013, όταν ο τότε Επίσκοπος Χαλεπίου Παύλος, αδελφός του Πατριάρχη Αντιοχείας κ.κ. Ιωάννη, και ο Συροϊακωβίτης Επίσκοπος Ιωάννης Ιμπραήμ έπεφταν θύματα απαγωγής, κατά την επιστροφή τους στην επισκοπική έδρα τους στο Χαλέπι για την Κυριακή των Βαΐων (προ του Πάσχα) και την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα.

Επιμέλεια-Μετάφραση: Ευγενία Δίτσα

Δείτε τον απαχθέντα Μητροπολίτη πρώην Χαλεπίου Παύλο στην τελευταία του συνέντευξη που παραχώρησε στην Πεμπτουσία, όταν είχε επισκεφθεί το Άγιον Όρος, πριν από τον εμφύλιο πόλεμο στην Συρία και την απαγωγή του:

Ένατη επέτειος της απαγωγής του Μητροπολίτη Χαλεπίου Παύλου και του Συροϊακωβίτη Επισκόπου

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αντιοχείας κ.κ. Ιωάννης συγκλονίζει σε κοινή επιστολή του με τον Συροϊακωβίτη Πατριάρχη, με αφορμή το Πάσχα και την σύμπτωση της ένατης μαύρης επετείου απαγωγής των δύο Μητροπολιτών από το Χαλέπι με τη Μεγάλη Παρασκευή:

«Αγαπητοί αδελφοί και πνευματικά παιδιά,

“Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη”.

Το δηλώνουμε από σήμερα και θα το ξαναπούμε στην πασχαλινή μας εγκύκλιο. Το κηρύσσουμε σήμερα, Μεγάλη Παρασκευή, η οποία συμπίπτει φέτος με την 9η επέτειο της απαγωγής του Μητροπολίτη Χαλεπίου Παύλου και του Συροϊακωβίτη Επισκόπου Ιωάννη Ιμπραήμ.

Το κηρύττουμε σήμερα, ενώ ο Χριστός βρίσκεται στα βάθη της δόξας του Γολγοθά, κρεμασμένος στον Σταυρό, για να οδηγήσει εμάς και την βασανισμένη Ανατολή στο μονοπάτι της Ανάστασης. Το δηλώνουμε σήμερα, για να επιβεβαιώσουμε ότι οι Χριστιανοί σε αυτό το κομμάτι της Ανατολής σταυρώνονται σταθερά, ακολουθώντας τον τύπο του Κυρίου μας. Για άλλη μια φορά, το δηλώνουμε σήμερα, για να τεκμηριώνουμε πάντα ότι ο σταυρός του πόνου είναι ο εμπνευστής του δρόμου της Ανάστασης.

Ακολουθώντας το πρότυπο του Κυρίου, οι αδελφοί μας, οι Αρχιεπίσκοποι, ακολουθούν το μονοπάτι του Γολγοθά, της πληγωμένης Ανατολής. Τα βήματά Του τους οδήγησαν στο μονοπάτι του πόνου, αλλά μέσω Αυτού, περνούν στη δόξα του Πάσχα (που σημαίνει «Πέρασμα»).

Το μονοπάτι τους είναι πανομοιότυπο με το μονοπάτι κάθε ανθρώπου που ζει σε αυτή τη μεριά της Ανατολής: κάθε ανθρώπου πρόθυμου να πληρώσει με τη ζωή του τη δίνη των πολέμων στη χώρα του.

Εννέα χρόνια αρκούν για να καταλάβει κανείς έστω ένα μικρό μέρος από αυτό που έχουν περάσει οι άνθρωποι αυτής της χώρας, συμπεριλαμβανομένων των πολέμων, της πείνας, του εκτοπισμού, της τρομοκρατίας και του ξεριζωμού από την πατρίδα. Εννέα χρόνια περιγράφουν, επίσης, εν μέρει τα μαρτύρια των Χριστιανών και άλλων, που υποφέρουν από τους πολέμους εδώ, και καταδεικνύουν τα... «πασπαλισμένα με ζάχαρη» συνθήματα για την «προστασία των Χριστιανών». Παρ ‘ όλα αυτά, πάντα επιμέναμε και επιβεβαιώναμε ότι η προστασία των Χριστιανών επιτυγχάνεται μόνο όταν εξασφαλίζεται μια αξιοπρεπής διαβίωση, με την εξασφάλιση της αρμονίας στην κοινωνία με τα άλλα συστατικά της.

Έχουν περάσει εννέα χρόνια, αλλά η ανάμνηση της απαγωγής των Μητροπολιτών σηματοδοτεί μια υπόθεση στην οποία όλοι απέτυχαν. Έχουν περάσει εννέα χρόνια, για να επιβεβαιώσουμε ανοιχτά ότι η επιβίωσή μας σε αυτή τη γη για πάνω από δύο χιλιάδες χρόνια εξαρτάται πρώτα απ’ όλα από τη δύναμη της πίστης μας και τη μαρτυρία μας στον Χριστό, τον Κύριο και Θεό μας.

Ως χριστιανοί της Αντιόχειας, βασιζόμαστε αποκλειστικά στον Κύριο, που μας «ρίζωσε» σε αυτήν τη γη, καθώς έσπειρε τους προγόνους μας μαζί με τους κέδρους του Λιβάνου, το γιασεμί της Δαμασκού, και άλλα υπέροχα πράγματα, που ζουν εδώ μέχρι και σήμερα από τα αρχαία χρόνια.

Έχουν περάσει εννέα χρόνια, από τότε που επετράπη στον χριστιανισμό της Ανατολής να γράψει έναν όρκο αυθεντικής μαρτυρίας στον Ιησού, καθώς και να μεταγράψει από τον βίο του συγγραφέα των Πράξεων των Αποστόλων το: «Οι μαθητές ονομάστηκαν για πρώτη φορά Χριστιανοί στην Αντιόχεια».

Τη Μεγάλη Παρασκευή προσευχόμαστε ξανά στον Κύριο της ζωής και του θανάτου, που κρέμεται στον Σταυρό της Δόξης. Απευθυνόμαστε στον Κύριο με τα δάκρυα της Μαρίας και την παρρησία του Ιωάννη. Προσευχόμαστε σε αυτόν με την ένταση του Πέτρου και με τη βεβαιότητα του Θωμά. Με τα χείλη της Μαγδαληνής και με τη χαρά των μαθητών, τον ικετεύουμε να δώσει έλεος στον κόσμο και να στείλει ειρήνη στην Ανατολή, επιτρέποντάς μας έτσι να δούμε ένα χαρούμενο τέλος στην υπόθεση των αδελφών μας, Αρχιεπισκόπων. Τα δάκρυα στα μάτια μας και στις καρδιές μας σε περιμένουν, Κύριε της δόξας, για να τα σκουπίσεις με τα καθαρά χέρια Σου.

Βασιζόμαστε μόνο σε Σένα, Κύριε, σε αυτήν την ένδοξη ημέρα, να μας φανερώσεις το πρώτο φως της Ανάστασης μέσω της ανάστασής Σου.

Η απαγωγή μας επιβάλλει, ως Χριστιανούς, να συλλογιστούμε το γεγονός ότι η ένωσή μας είναι ισχυρότερη από τη διασπορά μας. **Οι απαγωγείς των Αρχιεπισκόπων δεν έλαβαν υπόψη την αίρεση ή τη θρησκεία.** Οι Αρχιεπίσκοποι απήχθησαν, επειδή ήταν τα παιδιά της Εκκλησίας της Αντιόχειας, της βάσης των Αποστόλων και του πρώτου πνευματικού λίκνου του Χριστιανισμού. Αυτά τα χαρακτηριστικά της Αντιόχειας μας καλούσαν πάντα σε μια υπαρξιακή άποψη της ιστορίας μας, της ύπαρξής μας και του αναπόφευκτου της συνοχής μας στην πληγωμένη Ανατολή. Η Αντιόχεια είναι μια εκκλησία που μαρτυρεί στον Κύριο την αυθεντικότητα της πίστης των παιδιών της και τον καυτό ζήλο τους, μακριά από τη διαμάχη και κάθε εθνοτικό ή φραξιονιστικό εξτρεμισμό.

Τη Μεγάλη Παρασκευή, η ματιά μας κατευθύνεται στον Σταυρό της δόξης, που θα οδηγήσει στην αυγή της Ανάστασης. Οι καρδιές μας ενώνονται με τον πάσχοντα, που έχει αφαιρέσει κάθε πόνο, για να τον χρίσει το φως της Ανάστασης. **Η Μεγάλη Παρασκευή ήρθε φέτος, τη μέρα που συμπίπτει με την οδυνηρή μας μνήμη, για να καταδείξει σε κάθε Χριστιανό της Ανατολής ότι η ζωή σας είναι παρόμοια με τη ζωή του Κυρίου της Δόξης, του οποίου την πίστη έχετε θηλάσει από τους προγόνους σας. Αυτή η ζωή περιλαμβάνει τον Σταυρό και το μονοπάτι του πόνου, αλλά ο προορισμός του είναι το φως της Ανάστασης.** Η σύμπτωση αυτή (της Μεγάλης Παρασκευής με την επέτειο των 9 χρόνων από την απαγωγή του Μητροπολίτη Χαλεπίου) αποδεικνύει ότι ο Χριστιανισμός κατά τη διάρκεια δύο χιλιάδων χρόνων ιστορίας «καρφώθηκε» με τον Κύριο στον Σταυρό, αλλά παρέμεινε και παραμένει και θα παραμένει μαζί Του, ανεξάρτητα από τη σοβαρότητα των μαστίγων και των πολέμων, ακόμα και όσο κι αν εξαντλούν κι αποστραγγίζουν τα παιδιά της

Ανατολής η μετανάστευση, ο εκτοπισμός, η απαγωγή ιερέων και Μητροπολιτών και όλα τα δεινά αυτού του τόπου.

Εκμεταλλευόμαστε αυτή τη μεγάλη ημέρα σωτηρίας και το ένδοξο Πάσχα, για να απευθυνθούμε σε εσάς, τα παιδιά μας στην πατρίδα και στο εξωτερικό. Προσευχόμαστε για να λάβετε τις Αποστολικές ευλογίες και σας καλούμε να απευθυνθείτε, συνολικά, στον Χριστό με ένθερμη προσευχή. Ο Χριστός είναι ο Κύριός μας που μας αγάπησε και μας συγκέντρωσε σε μια ενιαία οικογένεια, για να δείξει έλεος στον κόσμο του και να τερματίσει με τη δύναμη της σιωπής του, κάθε πόλεμο, ώστε να μπορούμε να ψάλλουμε εκ βάθους καρδίας και ολόκληρης της ύπαρξής μας:

“Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασι ζωήν χαρισάμενος”

Δαμασκός, 22 Απριλίου 2022.
Ιωάννης ο Ι’
Ελληνορθόδοξος Πατριάρχης Αντιοχείας και Πάσης Ανατολής

Ιγνάτιος Εφραίμ Β
Συριακός Ορθόδοξος Πατριάρχης Αντιοχείας και Πάσης Ανατολής και ανώτατος αρχηγός της Συριακής Ορθόδοξης Εκκλησίας στον κόσμο